

Bilag 44.

HÅNDVÆRKSRADET

Den 23. marts 1971.

Efter henstilling fra udvalget skal Håndværksrådet herved tillade sig at præcisere sit standpunkt til lovforslagets § 5, stk. 2, og de dertil knyttede bemærkninger.

Som det vil være udvalget bekendt, meddelte Monopoltilsynet under prisstoploven af 20. maj 1970 i sommeren 1970 en række dispensationer til enkeltvirksomheder indenfor håndværksfagene, der fik tilladelse til visse forhøjelser af den pågældende virksomheds timepris. Enhver af disse dispensationer blev givet, efter at Monopoltilsynet nøje havde gennemgået de pågældende virksomheders omkostnings- og indtjeningsforhold, og der blev ved afgørelserne taget hensyn til størrelsen af de timepriser, tilsvarende virksomheder i området anvendte. I flere tilfælde nåede de håndværksvirksomheder, der havde fået dispensation fra bestemmelsen i prisstoploven af 20. maj 1970, ikke at forhøje deres timepriser og dermed udnytte dispensationen på grund af ikrafttrædelsen af lov nr. 423 af 9. oktober 1970 om prisstop, der tog sit udgangspunkt i de effektuerede priser den 22. september 1970.

I Monopoltilsynets bekendtgørelse af 4. september 1970 blev der endvidere givet en række generelle dispensationer i anledning af de stigninger i lønudgifter m. m., som var indtrådt fra den første lønningsuge af september 1970. Monopoltilsynets bekendtgørelse bestemmer i § 3, at prisforhøjelser i henhold til bekendtgørelsen kan sættes i kraft for arbejde, der er udført fra og med den 6. september 1970.

Enkelte håndværksvirksomheder nåede at effektuere de forhøjede priser senest den 22. september 1970, men det store flertal nåede ikke at forhøje priserne inden denne dato. Årsagen hertil var bl. a. den for håndværksfagene traditionelle regningsudskrivelse, der forudsætter akkordopgørelser, indhentelse

af regninger fra materialeleverandører m. m. Det har inden for håndværksfagene været følt utilfredsstillende, at det i en så lang periode har været tilfældigheder, der har skullet være afgørende for, om en håndværksmester kunne anvende en af Monopoltilsynet godkendt pris.

I det foreliggende lovforslag § 5, stk. 2, står der følgende:

„Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan virksomhederne forhøje priserne med beløb, som monopoltilsynet tidligere har godkendt, men som ikke tidligere er indregnet i priserne.“

Efter selve lovens tekst skulle også håndværksvirksomheder kunne forhøje priserne med beløb, som Monopoltilsynet tidligere har godkendt, men som ikke tidligere har været indregnet i priserne.

Bemærkningerne til lovforslaget foranlediger imidlertid en uklarhed, idet der i bemærkningerne herom anføres følgende:

„En række virksomheder har i henhold til monopollovens § 24 fået Monopoltilsynets godkendelse til at forhøje deres priser, men på grund af prisstoppet har de ikke nået at effektuere de tilladte prisforhøjelser. Det foreslås derfor i stk. 2, at disse virksomheder skal kunne forhøje deres priser i det omfang Monopoltilsynet tidligere har godkendt dette.“

De dispensationer, der er meddelt håndværksfagene — både de specielle og de generelle — er imidlertid dispensationer fra lov nr. 193 af 20. maj 1970 om prisstop, § 1, stk. 1. Det henstilles derfor indtrængende til udvalget at søge tilvejebragt klarhed i spørgsmålet, f. eks. ved, at der i bemærkningerne eller i betænkningen foruden henvisningen til monopollovens § 24 gøres en henvisning til prisstoploven af 20. maj 1971.

Med højagtelse
M. J. Rosenberg.

Til folketingsudvalget vedrørende forslag til lov om priser og avancer.